

franchir) ses jambes de femme (après avoir longtemps voyagé en voiture); *fig.* rafraîchir, soulager : ἤτορ, IL. le cœur; ἔλκος, IL. une blessure || 2 *p. suite*, faire sécher.

ἀνδαιώ, *v.* ἀνδαιώω.

ἀνδάνω (*impf.* ἤνδανον, *f.* ἀνδίσω, *ao.* 2 ἔαδον, *pf.* 2 ἔαδκ) 1 plaire, être agréable : τινί, *rar.* τινά, à qm; Ἀγχιμένον θυμῷ, IL. au cœur d'Agamemnon || 2 *p. ext. au sens du lat.* placet : τοῖσι μὲν ἔαδε, avec l'*inf.* HDI. ils agrérent le projet de, ils décidèrent de; *impers.* ἐπεὶ εὐαδεν (*p.* *ἔφαδεν) οὕτως, IL. puisque cela a plu ainsi, a été ainsi arrêté [R. Ἄδ pour Σφαδ, être agréable; cf. ἤδύς].

ἀνδῆμα, **ἀνδῆσμός**, *poét. c.* ἀνδῆμα, ἀνδῆσμός.

ἀνδέχομαι, *poét. c.* ἀνδέχομαι.

ἀνδήμα, *poét. c.* ἀνάδημα.

ἀνδῆρον, **οὐ** (ὅ) lieu arrosé par un cours d'eau, lieu humide [ἀνδῶ *p.* ἀναδῶω].

ἀν-δίχα, *adv.* en deux parties [ἀνί, δίχα].

ἀνδρ-αγαθέω-ῶ (*ao.* ἤνδραγαθήσα) agir en homme de bien ou de cœur [ἀνῆρ, αγαθός].

ἀνδραγάθημα, **ατος** (τὸ) belle action.

ἀνδρ-αγαθία, **ας** (ῆ) 1 courage || 2 loyauté, vertu [ἀνῆρ, αγαθός].

ἀνδραγαθίζομαι, *c.* ἀνδραγαθέω.

ἀνδρ-άγρια, **ων** (τὰ) dépouilles d'un ennemi [ἀνῆρ, ἄγρια].

ἀνδρακάς, *adv.* par homme [ἀνῆρ].

ἀνδραπόδεσσι, *dat. pl.* ἐργ. d'ἀνδραποδον.

ἀνδραπόδιζω (*f. att.* ἰω, *ao.* ἤνδραπόδισα, *pf. inus.*; *pass. f.* ἀνδραποδισθήσομαι, *ao.* ἤνδραποδίσθην, *pf.* ἤνδραποδίσμαι) faire esclave, réduire en esclavage, d'où vendre comme esclave [ἀνδραποδον].

ἀνδραπόδισις, **εως** (ῆ) et **ἀνδραποδισμός**, **οῦ** (ὅ) asservissement, réduction en esclavage [ἀνδραποδίζω].

ἀνδραποδιστής, **οῦ** (ὅ) qui réduit en servitude des hommes libres; ἀ. ἐαυτοῦ, XEN. qui aliène sa liberté [ἀνδραποδίζω].

ἀνδρά-ποδον, **ου** (τὸ) 1 prisonnier de guerre réduit en esclavage || 2 esclave, *en gén.* [ἀνῆρ, πόδον].

ἀνδραποδώτης, **ης**, **ες** : 1 d'esclave || 2 servile, digne d'un esclave, grossier [ἀνδρά-ποδον, -ωδης].

ἀνδραποδωδία, **ας** (ῆ) servilité, nature d'esclave.

ἀνδράσι, *dat. pl.* d'ἀνῆρ.

ἀνδρ-αχθής, **ῆς**, **ἑς**, qui suffit pour la charge d'un homme [ἀνῆρ, ἄχθος].

1 **ἀνδρεία**, **ας** (ῆ) virilité, courage, bravoure [ἀνῆρ].

2 **ἀνδρεία**, *fém.* d'ἀνδρείος.

ἀνδρεία, **ων** (τὰ) *v.* ἀνδρείος.

ἀνδρ-εικελος, **ος**, **ον**, semblable à un homme; τὸ ἀνδρεϊκελον (*s. e.* χρωμα) couleur de chair, pour imiter une figure d'homme [ἀνῆρ, εἰκελος].

ἀνδρείος, **α**, **ον** : 1 d'homme; τὰ ἀνδρεία, repas public des hommes, *en Crète* || 2 viril, courageux; *p. anal.* ἀνδρ. θήρατον, EL. filet solide; τὸ ἀνδρείον, Tnc. courage viril [ἀνῆρ].

ἀνδρείότης, **ῆτος** (ῆ) courage [ἀνδρείος].

ἀνδρ-ει-φόντης, **ου** (ὅ) tueur d'hommes [ἀνῆρ, φονεῖν].

ἀνδρείως, *adv.* virilement.

ἀνδρες, *plur.* d'ἀνῆρ.

ἀνδραύμενος, *part. prés. pass. ion.* d'ἀνδρώω.

ἀνδρών, **ῶνος** (ὅ) *c.* ἀνδρών.

ἀνδρηλη, *ion. c.* ἀνδρεία 1.

ἀνδρήλος, *ion. c.* ἀνδρείος.

ἀνδρηλατέω-ῶ, bannir un homme.

ἀνδρ-ηλάτης, **ου** (ὅ) qui chasse un homme de ses foyers [ἀνῆρ, ἐλαύνω].

ἀνδρία, **ων** (τὰ) *c.* τὰ ἀνδρεία [*v.* ἀνδρείος].

ἀνδριαντίσκος, **ου** (ὅ) statuette [ἀνδριάς].

ἀνδριαντοποιέω-ῶ, faire des statues [ἀνδριαντοποιός].

ἀνδριαντοποιία, **ας** (ῆ) la statuaire, la sculpture [ἀνδριαντοποιός].

ἀνδριαντο-ποιός, **οῦ** (ὅ) statuaire, sculpteur [ἀνδριάς, ποιέω].

ἀνδριάς, **άντος** (ὅ) statue d'homme, statue *en gén.* [ἀνῆρ].

ἀνδρίζω (*seul. prés.*) rendre fort comme un homme, fortifier || *Moy. (seul. prés. et impf.* ἤνδριζόμεν) agir en homme, *c. à d.* virilement [ἀνῆρ].

ἀνδρικός, **ῆ**, **όν** : 1 composé d'hommes (chœur) || 2 d'homme (genre de vie, vêtement, etc.) [ἀνῆρ].

ἀνδρικόως, *adv.* virilement, courageusement. **Ἄνδριος**, **α**, **ον**, de l'île Andros; οἱ Ἄνδριοι, les habitants d'Andros.

ἀνδριστέον, *adj. verb.* d'ἀνδρίζω.

ἀνδρό-βουλος, **ος**, **ον**, aux résolutions viriles [ἀνῆρ, βουλή].

ἀνδρό-γυνος, **ου** (ὅ) homme efféminé [ἀνῆρ, γυνή].

ἀνδρό-δαίκτης, **ος**, **ον**, homicide, meurtrier [ἀνῆρ, δαίζω].

ἀνδρ-οθυής, **ῆτος** (ὅ, ῆ) *c.* le préc. [ἀνῆρ, θυήσχω].

ἀνδρ-ο-κμής, **ῆτος** (ὅ) qui accable les hommes, meurtrier [ἀνῆρ, κμνω].

ἀνδρό-κμητος, **ος**, **ον**, fait de main d'homme [ἀνῆρ, κμνω].

ἀνδρ-ο-κτασίη, **ῆς** (ῆ) massacre d'hommes [ἀνῆρ, κτείνω].

ἀνδρ-οκτονέω-ῶ, tuer des hommes [ἀνδρ-οκτόνος].

ἀνδρ-ο-κτόνος, **ος**, **ον** : 1 homicide || 2 qui tue son mari [ἀνῆρ, κτείνω].

ἀνδρ-ολέτειρα, **ας**, *adj. f.* funeste aux hommes [ἀνῆρ, ἔλλυμι].

ἀνδρ-ο-μανής, **ῆς**, **ἑς**, passionné pour les hommes [ἀνῆρ, μαινόμεαι].

ἀνδρόμεος, **α**, **ον**, d'homme, humain; ὁμιλος ἀ. IL. foule d'hommes [ἀνῆρ].

ἀνδρ-ο-μήκης, **ῆς**, **ες**, de la taille d'un homme [ἀνῆρ, μήκος].

ἀνδρό-παις, **αιδος** (ὅ) enfant aux sentiments virils [ἀνῆρ, παῖς].

ἀνδρ-ο-πλήθεια, **ας** (ῆ) multitude d'hommes [ἀνῆρ, πλήθος].

ἀνδρ-ο-ποιός, **ός**, **όν**, qui rend homme, qui forme les hommes [ἀνῆρ, ποιέω].

ἀνδρός, **ἀνδρῖ**, *etc. v.* ἀνῆρ.

ἀνδρό-σφιγέ, **ιγγος** (ὅ) sphinx à tête d'homme [ἀνῆρ, σφιγξ].

ἀνδρότης, **ῆτος** (ῆ) force, vigueur [ἀνῆρ].

ἀνδρ-ο-τυχής, *adj. f.* qui trouve un époux [ἀνῆρ, τυγχάνω].